



## **בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

**בג"ץ 3955/23**

**לפני :**  
כבוד השופט י' עמית  
כבוד השופטת ד' ברק-ארז  
כבוד השופט ע' גרוסקופף

**העותרים :**  
1. פלוני  
2. פלונית  
3. פלוני

**נ ג ד**

**המשיבים :**  
1. בית הדין הרבני הגדול בירושלים  
2. בית הדין הרבני האזורי בפתח תקווה  
3. פלונית

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים בעניין החלטת בית  
הדין הרבני הגדול בירושלים בתיק 1393914/9 מיום  
30.4.2023

**בשם העותרים :** עו"ד יניב שאול

### **פסק-דין**

**השופטת ד' ברק-ארז:**

1. העתירה שבפנינו נסבה על החלטותיהם העדכניות של בית הדין הרבני האזורי בפתח תקווה, המשיב 2, ובית הדין הרבני הגדול, המשיב 1, במסכת ההתדיינות בין העותר והמשיבה 3 (להלן: המשיבה), שנמצאים בהליך גירושין. החלטות אלה קבעו מתווה ארעי לזמני השהות של ילדיהם המשותפים של השניים, וזאת למשך תקופת ניסיון של שלושה חודשים, שסופם בתום החודש הנוכחי.

2. כעולה מהעתירה ומנספחיה, העותר והמשיבה נישאו זה לזו בשנת 1998 ובהמשך נולדו להם בת ובן. לפני כשנתיים הם החלו בהליך גירושין. ביום 7.6.2022 הם חתמו על הסכם גירושין שנערך בבית הדין הרבני האזורי, שבו צוין, בין היתר, כי הצדדים

יופנו ליחידת הסיוע על מנת להגיע להסכמות בעניין הסדרי השהות, ולעת עתה יימשך ההסדר הקיים. עוד צוין בו כי קודם למתן הסכמה למעבר המשיבה למקום מגורים אחר, תידרש התייחסות עו"ס לעניין סדרי דין לכך. בהחלטתו של בית הדין הרבני האזורי שניתנה למחרת היום, שבגדרה הופנו הצדדים ליחידת הסיוע, צוין כי לעותר אין כול קשר עם בתו, וכי את בנו הוא פוגש "בערבים ללא לינה". ביום 13.7.2022 העלתה עו"ס של יחידת הסיוע על הכתב את ההסכמות שאליהן הגיעו העותר והמשיבה בעניין זמני השהות.

3. מבלי לפרט, בין הצדדים ניטשו מחלוקות רבות הנוגעות לכך שהמשיבה עברה להתגורר עם הילדים בבית הוריה בעיר אחרת, ללא הסכמת העותר לכך. בהחלטות שונות שניתנו, בתי הדין הרבניים הורו למשיבה לשוב להתגורר בעיר המגורים המקורית של בני הזוג. העותרת מצדה פנתה לבית המשפט לענייני משפחה וביקשה שיינתן צו להרחקת העותר מילדיו על רקע תלונה שהגישה בשל פגיעה נטענת בבנם.

4. לצורך הכרעה בעתירה שבפנינו, אין צורך לפרט את כל מהלך ההתדיינות בין הצדדים. די יהיה אם נציין כי ביום 20.3.2023 התקיים דיון בבית הדין הרבני האזורי, שבמהלכו ניסה המותב להביא את הצדדים להסכמות, ללא הצלחה. לאחר מכן קיים בית הדין הרבני האזורי במועדים שונים דיונים שבהם שמע את העותר לבדו ואת המשיבה לבדה.

5. בעקבות דיונים אלה ניתנה, ביום 28.3.2023, ההחלטה העומדת ביסוד העתירה שבפנינו. בעיקרו של דבר, בית הדין הרבני האזורי קבע מתווה לזמני השהות של הילדים, לתקופת ניסיון של שלושה חודשים, שלאחריהם, כך נקבע, "ישקול בית הדין את המשך ההליך". לצד זאת, הורה בית הדין הרבני האזורי על "הקפאת" החלטותיו ביחס לחיובה של המשיבה לשוב לעיר מגוריו של העותר. בית הדין הרבני ציין כי מדובר ב"הקפאה" זמנית בלבד, לצורך בחינת שיתוף הפעולה מצד המשיבה בחידוש הקשר בין העותר לילדיו, וכי "מוטלת [עליה] החובה והראיה לקיום המפגשים".

6. העותר הגיש בקשת רשות ערעור על החלטה זו לבית הדין הרבני הגדול, וזו נדחתה בהחלטה מיום 30.4.2023. בית הדין הרבני הגדול קבע כי "ראוי ונכון לאפשר לבית הדין האזורי לבחון מתווה ששני הצדדים יכולים לחיות איתו".

7. העתירה שבפנינו, שהוגשה ביום 23.5.2023, נסבה כאמור על החלטות אלה. בתמצית, לטענת העותר, החלטות אלו מנוגדות לחוות הדעת של גורמי המקצוע, אינן

עולות בקנה אחד עם עקרון טובת הילד, ופוגעות באופן מהותי ביכולתו לשמור על קשר מיטיב עם ילדיו. העותר מדגיש כי המשיבה עשתה דין לעצמה ופעלה בניגוד להסכמות בין הצדדים ולהחלטות בתי הדין הרבניים, וכעת היא יוצאת נשכרת מדרך פעולה זו. העותר טוען כי מדובר במקרה יוצא דופן בנסיבותיו, המצדיק את התערבותו של בית משפט זה בהחלטותיהם של בתי הדין הרבניים.

8. להשלמת התמונה יצוין כי לצד העתירה הגיש העותר גם בקשה למתן צו ביניים. בקשה זו כוונה לעצירת הקפאתן של ההחלטות הקודמות של בתי הדין הרבניים, שהורו למשיבה לשוב לעיר מגוריו של העותר.

9. דין העתירה להידחות על הסף אף מבלי להידרש לתשובת המשיבים. כידוע, בית משפט זה בשבתו כבג"ץ אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיהם של בתי הדין הדתיים, והתערבותו בהן מוגבלת למקרים שנפל בהן פגם ממשי כגון חריגה מסמכות, פגיעה בכללי הצדק הטבעי, סטייה מהוראות החוק או במקרים חריגים אחרים המצדיקים הענקת סעד מן הצדק (ראו, מבין רבים: בג"ץ 8613/22 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול, פסקה 3 (18.1.2023); בג"ץ 626/23 פלוני נ' בית הדין הרבני בירושלים, פסקה 6 (29.1.2023)). העתירה שבפנינו אינה נמנית עם מקרים אלה, ודי בכך כדי לדחותה. יש מקום להוסיף, כי המתווה שנקבע לזמני השהות הוא זמני באופיו, ולמעשה, תוקפו יפוג בעוד כשבועיים. בנסיבות אלה, אף מבלי להידרש לשיהוי המסוים בפנייתו של העותר לבית משפט זה, דומה כי אין הצדקה לשנות כעת מאותו מתווה. איננו מביעים כל עמדה לגוף הדברים, וטענות העותר בעניין זה שמורות עמו.

10. סוף דבר: העתירה נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה למתן צו ביניים. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ו בסיון התשפ"ג (6.2023.15).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט